

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 126 ad 150

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1765

VD18 15558428-001

Psalmus CXLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53443](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53443)

pulo suo Israel; & ex hoc intelliges, quia non fecit taliter omni nationi, quia tibi soli, non aliis leges suas manifestavit. Hæc magis conveniunt Ecclesiæ, quæ recepit ipsum Verbum incarnatum per Apostolorum prædicationem, & multò sublimiorem legem, justitias, & judicia didicit: sed perfectissimè conveniunt Cælesti Jerusalem, cui Deus ipse coram annuntiat Verbum suum, & in ipso Verbo vident omnes habitatores Jerusalem judicia Dei, ordinem, ac dispositionem, & rationes providentiæ Divinæ, quæ nobis sunt abyssus multa.

PSALMUS CXLVIII.

Titulus, & Argumentum: *Alleluja.*

Tres ultimi Psalmi hunc titulum habent; & quidem Psalmus hic invitatur omnes res creatas quasi ad chorum, ut suo modo omnes canant: Sequens invitatur homines, ut propter plura, & majora beneficia accepta Deum laudent: Ultimus præterea mandat hominibus, ut etiam Deum laudent per omnia instrumenta musica.

v. 1. *Laudate Dominum de Cælis: laudate eum in Excelsis,*

K 2

N. 2.

v. 2. Laudate eum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

Primo loco invitantur Angeli. Illud, *laudate*, non est imperantis, nec propriè exhortantis, quasi Angeli desint officio suo; sed est invitantis per affectum complacentis, & optantis, E. g. Utinam omnes res creatæ Creatorem laudent! & vos Angeli, qui primi estis in ordine rerum creatarum, pergite, ut facitis, de habitaculo vestro Cælesti laudare Dominum. *v. 2.* Idem repetit; ubi per *Virtutes*, hebraicè exercitus, intellige militiam Cælestem, seu eosdem Angelos.

v. 3. Laudate eum Sol, & Luna, laudate eum omnes Stellæ, & Lumen.

v. 4. Laudate eum Cæli Cælorum, & Aquæ omnes quæ super Cælos sunt, laudent Nomen Domini.

Post Angelos invitat omnes partes Mundi Superioris, Solem, Lunam &c. quæ Deum laudant magnitudine, velocitate, efficacitate, splendore, pulchritudine admirabili, quomodo omne opus egregium, opificem laudare dicitur. Per *Cælos Cælorum* intellige Cælos superiores, quibus subjecti sunt Cæli inferiores,

in

in quibus nubes concrefcunt, aves volitant.

v. 5. *Quia ipse dixit, & facta sunt, ipse mandavit, & creata sunt.*

v. 6. *Statuit ea in æternum, & in ſæculum ſæculi: præceptum poſuit, & non præteribit.*

Hæc eſt ratio, cur omnia, hætenus nominata Deum laudare debeant: *Quia ipſe dixit, fiat lux, & facta eſt lux &c.* Ipſe mandavit rei non exiſtenti, ut exiſteret, & mox obediens cœpit exiſtere, quæ antea nihil erat. *Statuit ea &c.*, conſtituit, ut ſemper maneant. *Præceptum dedit Angelis*, ut ſemper Deum laudent; *Soli, & Lunæ, & Stellis*, ut circummeundo, & illuſtrando, ſerviant humano generi, quod præceptum non erit irritum.

v. 7. *Laudate Dominum de terra, dracones, & omnes abyſſi.*

Transit ad Mundum inferiorem, ubi ſunt creaturæ corruptibiles. *Laudate Dominum omnia*, quæ eſtis in terrâ, vel pertinetis ad terram. Tum incipit particularia nominare, & primò meminit aquarum, & piſcium: nam per *dracones* intelliguntur hoc loco magni piſces, vide

Ps. 103. v. 29.; & per abyssos aquarum profunda.

v. 8. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus.

Ab aquarum abysso transit ad aerem, ubi inveniuntur ignes, h. e. fulgura, fulmina, coruscationes, grando &c. Spiritus procellarum, h. e. venti vehementes, qui tempestates excitant, & in gentes pluvias secum ferunt: quæ omnia obediunt præcepto ejus, dum iis scil. utitur, ut instrumentis ad malos puniendos, vel bonos admonendos.

v. 9. Montes, & omnes colles, ligna fructifera, & omnes Cedri.

v. 10. Bestiæ, & universa pecora, serpentes, & volucres pennatæ.

Ex aere redit in terram: nominat primò partes eminentiores, Montes, Colles, ex quibus subintelliguntur campi patentes, & valles: deinde nominat, ligna fructifera, & infructifera, ut Cedri, quæ tamen ad ædificia domorum, & navium requiruntur. Tum subdit orationem ad omnia animantia, non ut ipsa Deum laudent, sed homines considerantes utilitatem, quæ ex eis capitur, eique debitas gratias

gratias agant. Animantia, etiam quæ nobis terrorem incutiunt, ut leones, serpentes; vel molestiam, ut culices, musicæ, homini utilia sunt: nam erudiunt nos ad humilitatem, dum in memoriam revocant inobedientiam, & superbiam parentum primorum, nobis hæreditariam, ob quam imperium in animantia magnâ ex parte perdidimus.

v. 11. Reges terræ, & omnes populi: Principes, & omnes Judices terræ.

v. 12. Juvenes, & Virgines: Senes cum junioribus, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Demum genus humanum citat ad laudes Dei, atque ut neminem omittat, enumerat tres hominum differentias. primò potestatis: *Reges, & populi*, h. e. qui imperant, & qui parent; & quia, qui imperant, non sunt ejusdem ordinis, sed alii aliis præsunt, addit: *Principes*, supremi videlicet, & omnes *judices*, qui à Principibus auctoritatem habent. Secundò sexûs: *Juvenes, & Virgines*, h. e. viri, & fœminæ. Tertiò ætatis: *Senes cum junioribus*. Omnes igitur laudent nomen Domini, quia non est aliud nomen verè

sublime, & altum, & omni laude dignum, nisi Dei nomen. Res enim creatæ, quamvis magnæ, si ad magnitudinem Dei comparentur, nihil sunt, & quidquid magnitudinis, excellentiæ habent, ab illo habent, qui solus altissimus jure nominatur, & est.

v. 13. *Confessio ejus super Cælum, & Terram, & exaltavit cornu populi sui.*

Ideo *exaltatum est Nomen ejus solius*, quia omnia, quæ in Cælo, & quæ in terrâ sunt, confitentur laudes ejus, ita pleni sunt Cæli, & terra gloriâ ejus: & ipse per se solus sublimis, & excelsus, exaltavit potentiam, & gloriam populi sui Israel, eligendo eum in populum peculiarem, dando legem proprio digito scriptam, singulari providentiâ regendo.

v. 14. *Hymnus omnibus Sanctis ejus, Filiis Israel, populo appropinquanti sibi.*

Conclusio: igitur Hymnus Deo canendus præcipuè convenit omnibus Deo dicatis, & consecratis, filiis Israel nempe non tam illis carnalibus (hi enim cum durâ cervice essent, Deo non propinquabant, ut hic rectè monet S. Aug.) quàm Spiritualibus, qui populus est præter ceteros omnes Deo ipsi propinquans
verâ

verâ cognitione, & fide, & vero cultu, & adoratione, verâ filiali fiducia, & dilectione

PSALMUS CXLIX.

Titulus: *Alleluja.*

Argumentum est obligatio, quâ tene-
tur populus Dei laudare Dominum suum
præter ceteras gentes, ob gloriam sempiter-
nam sibi promissam, & ad quam finito præ-
senti exilio sine dubitatione perveniet.

V. 1. *Cantate Domino canticum no-
vum, laus ejus in Ecclesia Sanctorum.*

Hi tres ultimi Psalmi inter se conne-
ctuntur, & unus continuatur cum alio;
& ideo forte in officio Canonico ad lau-
des, quasi unus Psalmus, concinuntur.
Ait igitur: O vos sancti, qui populus estis
Deo propinquans, *Cantate Domino can-
ticum novum*, h. e. ceteræ creaturæ can-
tant canticum ratione creationis, quod est
canticum vetus; vos autem cantate ratio-
ne renovationis, justificationis, glorifica-
tionis, quod est canticum novum, super
novâ materiâ, à novis hominibus decan-
randum. Cantate autem, quia decet, ut
laus Dei potissimum audiatur in congrega-
tione Sanctorum.